

Policratici Contenta

Johannes <von Salisbury, Bischof>

Parrhisius, 1513

C. xxii. De eisde[m] & ezechia q[ui] thesauros quos oste[n]tauit amisit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70332)

Polícraticí de Curialiū nūgís.

ore dñi i quiete verbū: qđ saluare potest animas suas grata mi-
scentes cum deo colloquia / & quasi terrestres angeli sunt totius
mundane perturbationis ignari. Si quid aut est qđ eos cōtrista
re videatur: ad charitatem fraternam referendū est qua & in ce-
lis angeli nostris quodāmodo lapsibus compatiūtur: & sup vno
peccatore penitētiā agente congaudent. Cū vō philosophos
imitari nostro tempore quo virtus exinanita est / & a stream re-
lictis hominibus ad celū cōstet rediisse sit arduū. Vita claustra-
lium virtutem philosophorū incompatibiliter atcedit: aut quod
meli⁹ crediderim rectissime & tutissime philosophaf. Qui vō
ad explēdas necessitates eorū egrediuntur humiliter & in eis si-
deliter versātur / & si nō securiorē plane vtiliorem exercēt / & vi-
tam maxima laude digni & reuerentia / nequaq̄ ad epicureorū
vel hypocritarū factionē accedunt. Nam hypocritas epicureis
rectissime aggregabis qui philosophiā pfitentur: & pprie serui-
unt voluptati. Cum lites foueant / p̄uilegiis abutantur: seruiant
cupiditati: charitatis officia nequaq̄ exerceāt: pp̄am querāt glo-
riam: nōne scđm carnē ambulant: licet se spūales mētiant: me-
rito expectantes interitum carnis: p̄ticipes future gehēne illius
cuius & nequā spūs est / & quia inani gl̄a intumescēs altissimo
cōformari voluit aut p̄ferri / deiectus & precipitatus est in lacuz
dānationis eterne. Sane infani sūt qui hac via incedūt: & mise-
rabiliores oībus gētibus qui & p̄ntis vite bonis priuant & eter-
ne: maxime cū ille qui p̄ peccatoribus peccatū sustinuit fieri &
familiarē se exhibuit publicanis & meretricibus: cū hypocritis
pacem habere nequiverit: qui nō indigebāt iustitia eius: qđ pla-
num est his qui altercationes quas cū phariseis exercuit dilige-
ter attēdūt. Nitunt tñ phariseorū exēplo locū tenere primum.

¶ De eisdem: & de ezechia qui thesauros quos ostē-
tauit amisit. Capm. XXII.

Quod difficillimū aut impossibile asserunt sapientes in p̄nti
gaudere cū mundo & in eternuz exultare cū xp̄o. Et
plane miserrimū est torqueri cū mundo / & in eternū
cū diabolo flagellari. Si ergo in hac vita tantum spe-
rantes sunt hypocrite tristes: q̄ extermināt facies suas vt p̄bi ho-
minib⁹ appareāt: & quasi p̄cinētib⁹ tubis iustitie sue opa preco-
nant: a dño frustra retributionē expectāt: qm̄ in p̄nti receperūt
mercedē suā. De his enī qui v̄bo & habitutenus honorāt dñm /
ex sentētia eius cōstat qm̄ ip̄e elōgat ab eis eo q̄ cor eorū ab eo
elougatū est: sed ip̄a opa eorū dispendiū salutis afferūt: & babi-

Matth. vj. r.
xxiij. in omni
militari

Ioniorū principi sathane famulanf. Oīa enī que ostētatiōis grā
 fiunt pficiscūtur in mortē. Regū narrat hystoria: q̄ cū ezechias iiii. Reg. xxv.
 rex hierusalē per manū Esaiē filii amos signū incolumitatis re
 cepisset: & salutē a dño/vmbra horologii retrorsū cedēte decem
 gradib⁹ qd nature videtur aduersū cū vmbra pcedere debeat nō
 redire misit barodach/baladam fili⁹ baladā rex babiloniorum
 litteras & munera ad ezechiam: audierat enī q̄ egrotasset eze
 chias. Letatus est autē in aduentu eorū ezechias: & oñdit eis do
 mū aromatū: & aurū: & argētum: & pigmēta: varia q̄q; vnguē
 ta & domū vasorū suorū: & omnia que hñe poterat in thesauris
 suis. Nō fuit quicq̄ qd nō monstraret eis ezechias in domo sua:
 & in oī potestate sua. Venit autē esaias ppheta ad regē & dixit
 ei. Quid dixerūt viri isti: aut vñ venerunt ad te? Cui dixit rex.
 De terra longinqua venerunt de babilone. At ille rñdit. Quid
 viderunt in domo tua? Ait ezechias. Omnia que sunt in domo
 mea viderūt: nihil est qd nō monstraueri eis in thesauris meis.
 Dixit itaq; Esaias ezechie. Audi sermonē dñi. Ecce dies veni
 unt: & auferent oīa que sunt ī domo tua: & q̄ cōdiderūt p̄es tui
 vsq; in diē hanc in babilonē: nō remanebit quicq̄ ait dñs: sed de
 filiis tuis q̄ egrediētur ex te quos gnābis tollentur & erūt eunu
 chi in palatio regis babilonis. In supficie quidē hystorie fm he
 breos auctore hieronymo v̄itas liquet/cū ananias/azarias/mi
 fael/cū daniēle captiuati sunt in babilonē: ibiq; castrati: vt in re
 gis palatio fm morē gentiū ministrarēt. Nisi forte repugnet q̄
 sine macula pueri a rege iubētur introduci: vt linguā discerent
 caldeorū: & cōstet q̄ nō modo thesauri regis inde in babiloniā
 translati sunt: sed magna pars vasorū templi dñi in hierusalem
 asportata legatur & prophanata. Eleganter tamē cum dñs mi
 raculū indulisset regi babiloniorum nuncii cum muneribus ac
 cessisse dicuntur: quia tunc precipue quis sollicitatur a nunciis
 confusionis/quando per ammirabilem clementiam dei/virtus
 eius clarius innotescit. Sed tunc imprudentis est exultare: quia
 hi non modo suspecti habendi sunt: sed quasi hostes perniciosif
 simi studiosius deuitandi/quia timendi sunt: etiam cum dona
 ferunt. Qui ergo aromata bonorum operum virtutis aurū: ar
 gentum eloquentie: cogitationum pigmenta: vnguenta mīe:
 & utensiliū suorū aptitudinem ostentat & decorem/ & si qua
 in thesauris bone conscientie cauti⁹ & vtilius reponuntur: au
 diat verbum domini: sciatq; pro certo quia oīa que militare vis
 debantur ad gloriam: confusionis & mortis stipendiū acceptur

Hieronymus:

Policratici de Curialiū nugis.

ra sunt. Ipsa quoque etiam filiorū successio babilioniorū castratur principi: quia ea que alias meritū virtutis habent & fructū: dum inanis glorie causa fiunt: inutilia sunt auctori. Iustus enim remunerator hypocritas aspnatur: & solius veritatis in bono cultum acceptat: cuius oculi nullo furo / nulla malicia pstrigi possūt: quia videt in abditis & cordiū profunda scrutat / species discernit a rebus ne qua sub erato mendosum tūniat auro. vnde & hypocritis nomen accepit: que quidē epicureorū idubitata species est.

¶ Quod cartusienles dū moderationis habenis auaritiā cohibēt / & magni mōtis noua religio dū oīa mundana contēnens & de crastino non cogitans repellit oīa / auaritiā excludit / ab hypocritarū nota & nomine longius absunt. Capm. XXIII.

¶ Ypocritarū autē nomen & notam cautissime & fidelissime declinat carthusienles & magni montis noua pfectio in antique virtutis culmine saluatore preuo solidata. Siquidem carthusienles cupiditati sue: immo necessitati limites pfixerunt: & moderationis habenis oēm auaritiā cohibent & iterdū ipsi necessitati aliqd subtrahūt ne sub obtentu illi⁹ quippiā auaritia moliat / magni pculdubio viri: & inter p̄cipuos numerandi cū non mō pfectiōes: sed iā se nescēte mūdo in tanta multitudine labentiū seculorū pauci pro cesserint hoīes / qui satietatis sibi aliquos p̄scripserint terminos necesse est semp deesse aliquid curte rei / & ip̄e hiatus desiderii aliqd vlti⁹ iugiter affectantis ip̄fectionis signū est. Signum dico defectū potius dixerim cōscientie manifestū. Quodā igit modo eoq; glorioso pfectus est qui preuidet vnde possit satiari. Quod & si neminē: vel admodū paucos gentiliū affectos credā / hinc tñ nōnullos institisse pposito certū habeo / cū & ethicus dicat: certū voto pete finē: sine q̄ in infinitū animi humani conatus ptendit / & in id qd oīno nequeat apprehēdi. Porro magni mōtis icole vitā prearduā elegerūt: & nō modo auaritie s; ipsi⁹ nature quodāmodo domitores: oīa necessitatis imperia excluderunt. Abiecerunt sollicitudinē crastini: omnia mundi oblectamenta contēnere parum est apud eos: quacūq; ad portas eorū pulset imagine excluditur: & cōfusus abscedit. In eas quippe solus christus ingreditur / cuius innituntur gratie / iactantes cogitatum suum in eum qui paruulos enutrit: & dat iumentis escam pullisq; coruorum / lilia vestit agri & omnibus sperantibus in se aut constitutionis sue obtemperantibus legi: necessaria prestat: Vt nichil desit his qui se eius non subtraxerint vo-